

γιος ἀνεχώρησε μασσῶν λέξεις τινάς, ἀλλὰ χω-
ρίς νὰ τολμήσῃ ν' ἀποποιηθῇ δῶρον προσφερθὲν
μετὰ τῆς λεπτότητος.

Ἑξασφάλιαις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Εἰς εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας ἑκατομμυρίων
ὑπολογίζουσιν ὅτι ἀνέρχεται τὸ ὀλικὸν ποσὸν
τῶν κεφαλαίων τῶν κατατεθειμένων πρὸς ἑξα-
σφάλισιν τῆς ζωῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ.
Εἰς τὰς Ἠνωμένας πολιτείας ἀναλογεῖ εἰς ἑξή-
σφαλισμένους ἐπὶ 34 κατοίκων, εἰς τὴν Ἀγγλίαν
εἰς ἐπὶ 48, εἰς τὴν Γερμανίαν εἰς ἐπὶ 29, εἰς
τὴν Γαλλίαν μόνον εἰς ἐπὶ 350.

Συμβουλὴ πρὸς τοὺς ζητοῦντας μεγάλας προίκας.

Ἀκούω, ἀγαπητὴ Ἰωάννη, ἔλεγεν Ἀγγλος
τις πρὸς τινὰ φίλον του, ὅτι προτίθεσαι νὰ
νυμφευθῆς· εἶνε ἀληθές; — Μάλιστα. — Πρέ-
πει λοιπὸν νὰ σοὶ δώσω μίαν συμβουλήν· νὰ μὴ
νυμφευθῆς, φίλε μου, γυναῖκα ἀνωτέραν τῆς ἀ-
ξίας σου. Ὅταν ἐνυμφεύθῃς ἐγώ, ἤξιζον ἀκριβῶς
πεντήκοντα σελλίνια, ἡ δὲ σύζυγός μου ἐξή-
κοντα δύο· ὁσάκις δὲ συνέβαινε νὰ ἔλθωμεν εἰς
λόγους καὶ φιλονεικίας, τὰ περισσεύοντα δώδε-
κα σελλίνια ἔδιδαν κ' ἔπερναν ἔς τὸ στό-
μα τῆς.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Μετὰ τὰς τελευταίας ἡττας τῆς Γαλλίας, εἰς τῶν
σπουδαιότερων πνευματικῶν διδασκάλων αὐτῆς, ὁ
ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὁρλεάνης Dupanloup, ἔγραφε
τὰ ἀκόλουθα: «Ναί, ὁ θεὸς περικλαδεύει τὸ ἐφθαρ-
μένον δένδρον.» Ὅ, τι ἀπόλλυται ἐν ταῖς παρούσαις
ῥαῖς ἐν Γαλλίᾳ δὲν εἶνε ἡ Γαλλία, δὲν εἶνε τὸ
ἔθνος. Ἄν ἡττᾶται καὶ καταβάλλεται τι, ἡττῶν-
ται καὶ καταβάλλονται αἱ πλάναι καὶ αἱ ἀδυνα-
μίαι ἡμῶν. Ἡμεθα πλήρωμα ὑπὸ ὕπνου κατει-
λημμένον, ὅπερ ἔφερον κατὰ σκοπέλων καὶ πε-
τρῶν ἡγήτορες καὶ κυβερνηταὶ ἀφ' οὗ μετέδω-
καν ἡμῖν ἐπὶ τέλους τὸν ἴδιον λήθαργον. Πεπτω-
κότες θέλομεν ἀναστηθῆ. Θέλομεν ἀναστηθῆ....
ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἠξέυρωμεν νὰ φωτισθῶ-
μεν ὑπὸ τὴν δεινὴν ἀπαυγὴν τῶν ἡμετέρων συμ-
φορῶν. Θέλομεν ἀναστηθῆ ὑπὸ δύο ἕρους. Ποῖοι
δὲ εἰσιν οἱ ἕροι οὗτοι; Εἰσὶν αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵ-
τινες ἐπληρώθησαν ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαούς·
ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ. Εἶχομεν πάντες σχεδὸν
παύσει νὰ λαλῶμεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ ὅμως οἱ
μεγιστάνες καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς πολλὴν ἔχουσι
χρείαν νὰ γινώσκωσιν αὐτήν. Αἰώνιον τῷ ὄντι
δυστύχημα τῶν ἡγεμόνων εἶνε νὰ ἐξαπατῶνται
διότι φοβοῦνται νὰ φωτισθῶσιν. Οἱ πλησιάζοντες
αὐτοὺς θεραπεύουσιν αὐτοὺς κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
αὐτῶν, διὰ τῶν ἐνόχων δὲ συγκαταβάσεως ἐν βρα-
χεὶ ἐπιδεικτικαὶ κολακεῖαι ἀναπληροῦσι τὰς ἐλ-
λειπούσας εἰλικρινεῖς καὶ γενναίας παραινέσεις

καὶ συμβουλὰς. Πρὸ πάντων εἶχομεν παύσει νὰ
ἀσκῶμεν τὴν ἀρετὴν. Τὴν ἀρετὴν ἐφυγάδευσεν ἕξ
ὄλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας ἡ πολυτέλεια,
ἐξήρπασε δὲ ἐκ παντὸς οἴκου ὁ ἀκάθεκτος ἔρωσ
τῆς ὑλικῆς εὐζωίας καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡδονῶν.
Τὸ κακὸν ἦν μέγα καὶ φοβερόν· ἦν τοῖς
πᾶσι κατάδηλον· ὁ βλέπων ἀνεστέναζεν ἐπ' αὐτῷ·
ἀλλ' ὁ χεῖμαρρός ἠκολούθει τὸν ροῦν αὐτοῦ...»

ΥΓΙΕΙΝΗ

Καθαρισμὸς τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀρρώστων.

Ὁ καθαρισμὸς τοῦ κοιτῶνος εἶναι ἐκ τῶν κυ-
ρίων τοῦ νοσοκόμου ἔργων· καὶ ἅπαξ μὲν τῆς
ἡμέρας γίνεται ὅλου τοῦ δωματίου τέλειος κα-
θαρισμὸς, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει καὶ, εἰ δυνατόν,
καθ' ἣν ὥραν γίνεται καὶ ὁ ἀερισμὸς τοῦ δω-
ματίου· πολλάκις δὲ τῆς ἡμέρας καθαρίζονται
μέρη τινὰ, ἐὰν χρήζωσι καθαρισμοῦ· διότι ἡ ἐν
τῷ κοιτῶνι τοῦ ἀρρώστου τήρησις ἀκρας καθα-
ριότητος καὶ τελείας τάξεως πρέπει νὰ ἦναι τὸ
διαρκὲς μέλημα τοῦ νοσοκόμου. Ἰδιαιτέρας φρον-
τίδος χρειαν ἔχει ὁ ὑπὸ τὴν κλίνην τόπος· τὸ
δὲ τοῦ δωματίου ἔδαφος σαρώνεται ὅλον ἐπιμε-
λῶς διὰ μετρίως ὑγραינוμένου σαρώθρου, ὅπως
μὴ ἐγείρηται κονιορτός. Πᾶν, οὗ τινος ἤδη ἐγέ-
νητο χρήσις, καὶ πᾶν περιττὸν δέον νὰ ἐξάγω-
νται εὐθὺς ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος τοῦ ἀρρώστου· πάντα
δὲ νὰ γίνωνται ἡσύχως, ἄνευ θορύβου καὶ ἄνευ
κονιορτοῦ· καὶ ἡ θύρα τοῦ κοιτῶνος πρέπει νὰ ἀ-
νοίγῃ καὶ νὰ κλειθῇ ἄνευ τριγμοῦ· καὶ ἀνεωγμένη
νὰ μὴ κινῆται ὑπὸ τοῦ ἀέρος καὶ προξενεῖ κρότον.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Λεύκανσις τῶν πτερῶν.

Πτερὰ στρουθοκαμήλου λευκά, κόσμημα βα-
ρύτιμον τῶν πέλων τῶν κυρίων, καθίστανται ἄ-
χρηστα ὅπταν ἀμυρωθῶσιν ἐκ τοῦ κονιορτοῦ,
τοῦ καπνοῦ ἢ τῆς πολλῆς χρήσεως. Εὐκόλως
δὲ πάλιν λευκαίνονται δι' ἐκθέσεως αὐτῶν ἐπὶ
ἀραιοῦ υφάσματος (γάζας, σαγκουλι) ἐντὸς εὐρυ-
χοῦρου κυτίου (θήκης ἢ καπελιέρας), εἰς τὸ
βάθος τοῦ ὁποῦ εὐρίσκεται κόνις θεοῦ ἀναπε-
φλεγμένη. Κλειομένου τοῦ κυτίου διὰ τοῦ
σκεπάσματος ἀφίεται τὸ πτερόν εἰς ἐπαφὴν
μετὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ θεοῦ· μετὰ ἐν τέταρτον
εξάγεται καὶ ἐντίθεται εἰς ὑδαρῆ διάλυσιν ἀν-
θρακικῆς ἀμμωνίας, ἄλατος ἐν τοῖς φαρμακείοις
πωλουμένου, ἐν ᾗ διαμενέτω ἐπὶ 5 λεπτά. Μετὰ
ταῦτα δὲ ἐκπλύνεται τὰ χεῖρα δι' ὕδατος καὶ τίθη-
ται πλησίον πυρᾶς πρὸς αὐτόματον ἀποστέγνωσιν.
Συστρέφονται δὲ κατόπιν διὰ τριβῆς μετὰ τῆς
ράχως τῆς ψαλίδος τὰ λεπτά πτίλα ὅπως πάλιν
ἀποκτήσωσι τὴν ἐπιχάριτον αὐτῶν καμπήν.